

Margit Auer
Škola magických zvierat
Zhasnuté!

Z nemeckého originálu:
DIE SCHULE DER MAGISCHEN TIERE
LICHT AUS!
Copyright © Carlsen Verlag GmbH, Hamburg 2013

Text: Margit Auer
Ilustrácie: Nina Dulleck

Vydalo vydavateľstvo Verbarium, s.r.o., Bratislava 2017
www.verbarium.sk

Preklad: Eva Palkovičová
Zodpovedná redaktorka: Ildikó Jančo Mészáros
Jazyková redaktorka: Petra Nagyová Džerengová
Grafická úprava: Kinga Václavová
Tlač: Reálszisztemá Dabasi Nyomda Zrt.
Slovak translation © Eva Palkovičová 2017

ISBN: 978-80-89612-80-2

Margit Auer

Ilustrovala Nina Dulleck

VERBARIUM

Dobrodružstvo sa môže začať!

Škola Na studenom vršku

Úplne obyčajná škola. Úplne obyčajná? Takmer.

Keby sa v nej neskrývalo jedno tajomstvo...

Slečna Cornfieldová

Učiteľka v škole Na studenom vršku. Niekedy je trochu prísna, ale ináč to so svojimi žiakmi myslí dobre. A celkom presne vie, ktorý z nich potrebuje pomoc...

Pán Mortimer Morrison

Majiteľ Magického zookupectva, v ktorom je kopec hovoriacich zvierat.

Jedno mu aj patrí: drzá straka **Pinky**.

Autobus pána Morrisona

Jazdí v ňom po celom svete a hľadá magické zvieratá.

Leonardo, čipmank východný

Jedno z mnohých, premnohých hovoriacich zvierat v Magickom zookupectve. Zo všetkého najviac si želá nájsť kamaráta, ktorý sa k nemu bude dokonale hodíť...

Šťastlivci!

Ida a Beny boli prví, čo dostali magické zvieratá:

Ida a lišiak Ryšiak

Tažko povedať, kto z nich je bystrejší.

Ida by asi povedala, že ona,
lebo Ida vie všetko najlepšie...

Beny a korytnačka Henrieta

Podnikavá Henrieta miluje
nočné dobrodružstvá. A Beny?
Henrieta ho bráva so sebou!

Aj tito šiesti sú priatelia na život a na smrť:

Marko a tučniak Juri

O Markovi si všetky dievčatá myslia, že je zlatý.
Ráno sa z kúpeľne veľmi neponáhla. Dlhšie to trvá
už len Jurimu, keď sa kúpe v školskom jazierku...

Čoky a štetinaté prasiatko Peperony

Sú jedno telo, jedna duša.
Najmä, keď ide o čokoládu...

Anna a chameleón Kaspar

Ked' má Anna po boku Kaspara,
stane sa z nej kráľovná premien...

Mnoho zvierat, mnoho detí...

Ktoré bude ďalšie?

Vz dorovitá Helena?

Profesor Max?

Nemotorný Edo?

Alebo žeby bezočivý Silák?

Ach, tieto hory! Muž v dlhom sivom plášti si sňal plstený klobúk so širokou strechou a zhlboka sa nadýhol.

„Mal by som to robiť častejšie,“ zamrmlal.

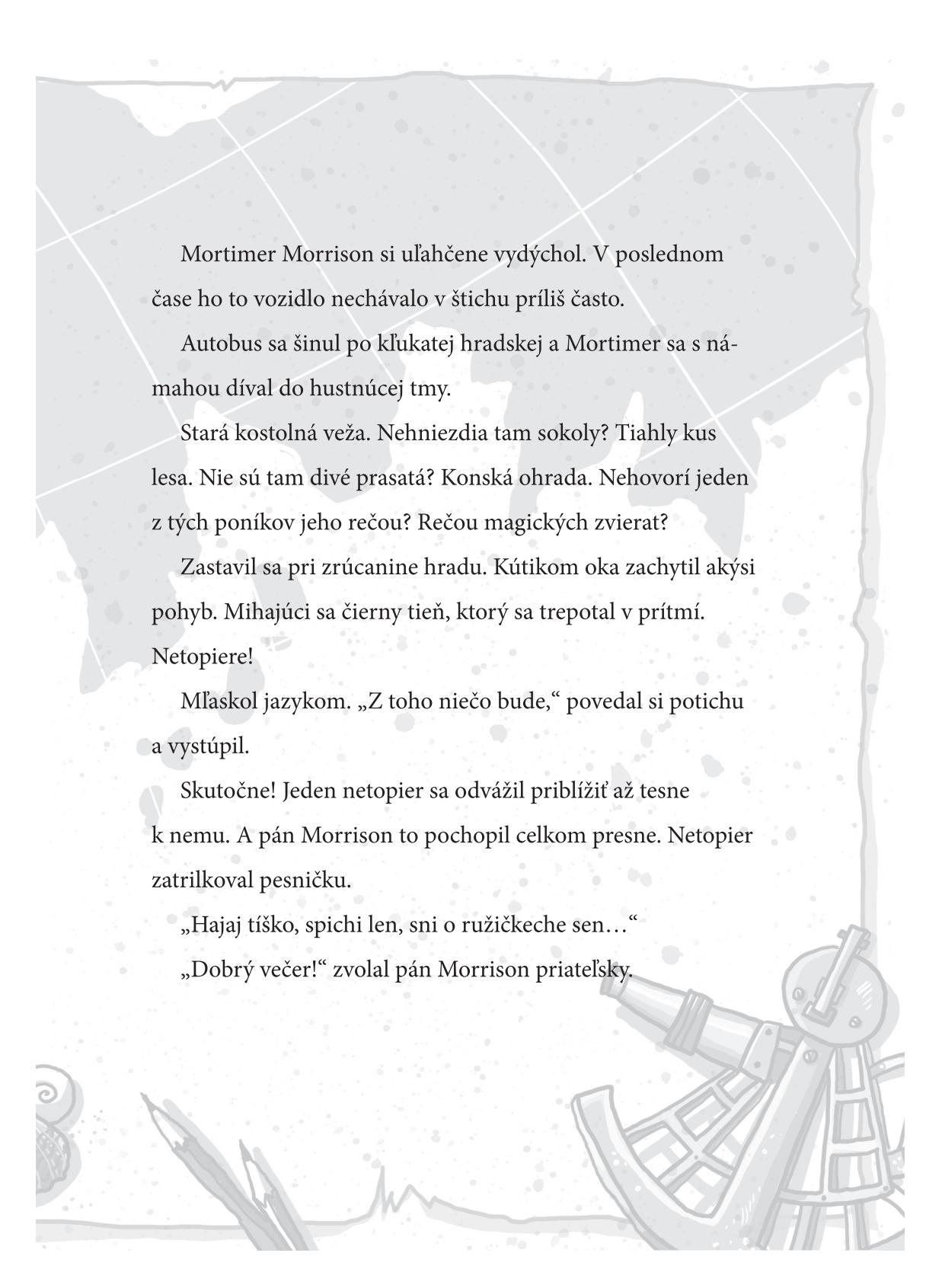
Na pochode bol už tri hodiny. Vyšplhal sa na jeden vrchol, na salaši si dal veľkú porciu cisárskeho trhanca, vymáčal si nohy v priezračnom prameni a rozprával sa s niekolkými kravami. Áno, tak – s kravami!

Každej zvlášť sa pozrel hlboko do očí.

„Hovoríš mojom rečou? Chcela by si ísť so mnou?“

Ale kravy naňho len civeli a ďalej prežúvali steblá trávy. Nuž, tak teda nie! Nejaké magické zviera sa však dnes ešte objaví, to cítil Mortimer Morrison až v končekoch prstov...

Medzitým nastal večer. Pán Morrison dorazil naspäť na parkovisko a podišiel k svojmu starému autobusu. Vzduchajúc sa uvelebil na vyšúchanom sedadle a zvrtol kľúčom v zapalovaní. Našťastie, motor ihneď naskočil!

Mortimer Morrison si uľahčene vydýchol. V poslednom čase ho to vozidlo nechávalo v štichu príliš často.

Autobus sa šinul po kľukatej hradskej a Mortimer sa s námahou díval do hustnúcej tmy.

Stará kostolná veža. Nehniezdia tam sokoly? Tiahly kus lesa. Nie sú tam divé prasatá? Konská ohrada. Nehovorí jeden z tých poníkov jeho rečou? Rečou magických zvierat?

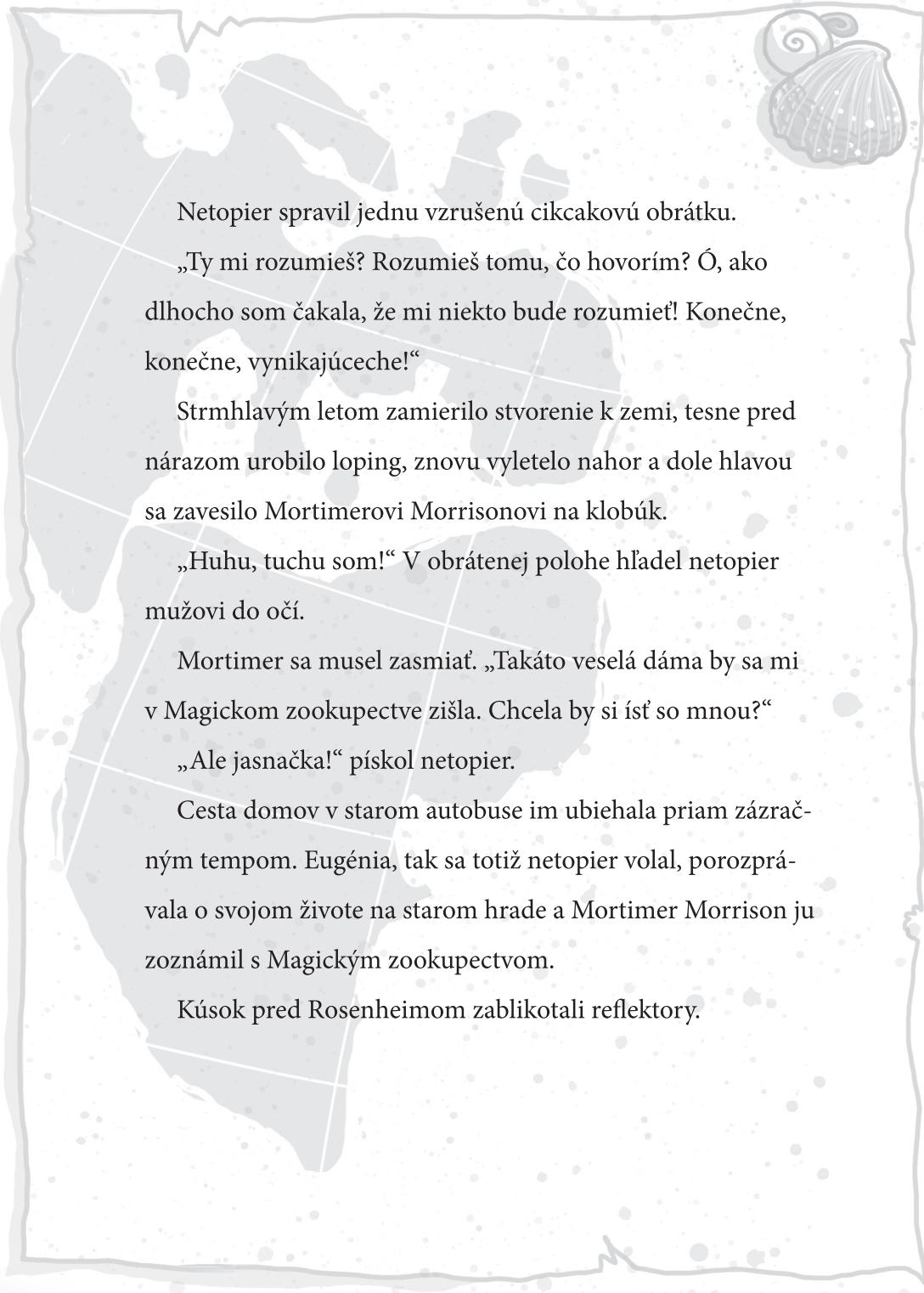
Zastavil sa pri zrúcanine hradu. Kútikom oka zachytil akýsi pohyb. Mihajúci sa čierny tieň, ktorý sa treptal v prítmí.
Netopiere!

Mľaskol jazykom. „Z toho niečo bude,“ povedal si potichu a vystúpil.

Skutočne! Jeden netopier sa odvážil priblížiť až tesne k nemu. A pán Morrison to pochopil celkom presne. Netopier zatrlikoval pesničku.

„Hajaj tíško, spichi len, sni o ružičkeche sen...“

„Dobrý večer!“ zvolal pán Morrison priateľsky.

Netopier spravil jednu vzrušenú cikcakovú obrátku.

„Ty mi rozumieš? Rozumieš tomu, čo hovorím? Ó, ako dlhočo som čakala, že mi niekto bude rozumieť! Konečne, konečne, vynikajúceche!“

Strmhlavým letom zamierilo stvorenie k zemi, tesne pred nárazom urobilo loping, znova vyletelo nahor a dole hlavou sa zavesilo Mortimerovi Morrisonovi na klobúk.

„Huhu, tuchu som!“ V obrátenej polohe hľadel netopier mužovi do očí.

Mortimer sa musel zasmiať. „Takáto veselá dáma by sa mi v Magickom zookupectve zišla. Chcela by si ísť so mnou?“

„Ale jasnačka!“ pískol netopier.

Cesta domov v starom autobuse im ubiehala priam zázračným tempom. Eugénia, tak sa totiž netopier volal, porozprávala o svojom živote na starom hrade a Mortimer Morrison ju zoznámil s Magickým zookupectvom.

Kúsok pred Rosenheimom zablikotali reflektory.